

ऐनिलस्य तु दुष्मन्तो भरतस्तस्य चात्मजः ।
शकुन्तलायां संजज्ञे वितथो भरतादभूत् ॥
वितथस्य मन्युः पुत्रो मन्योश्चैव नरः सुतः ।
नरस्य संज्ञतिः पुत्रः सुसन्धिः संज्ञतेः सुतः ॥
सुसन्धिर्याने गर्गश्च इति पाठः ।
“गर्गादभ्युपुत्रो वै शिनिस्तस्य व्यजायत ।”
अभ्युपुत्रोऽने भुमन्युरिति च पाठः ।
“अभ्युपुत्रो महावीर्यादुत्तमः सुतोऽभवत् ॥
उत्तमयात् तस्याः पुत्रोऽभूत्तस्य मन्वुजात्
सुहोत्रस्तस्य इत्यौ च अजमोदहिमोदकौ ॥
इति नः पुरमोदश्च कथोऽभूदजमोदतः ।
कथान्तेधातिथिर्जज्ञे यतः काश्यायना हिजाः ॥
अजमोदाद्दृष्टिस्तत्पुत्रश्च बृहन्नृत् ॥
बृहत्कर्मो तस्य पुत्रस्तस्य पुत्रो जयद्रथः ॥
जयद्रथादिशजिञ्च सेनजिञ्च तदात्मजः ।
रुचिराश्वः सेनजितः प्रथुसेनस्तदात्मजः ॥
पारस्तु प्रथुसेनस्य पारान्नोपोऽभवन्नृपः ।
नोपस्य समरः पुत्रः सुज्ञतिस्तु ततोऽभवत् ॥
विभ्राजः सुज्ञतेः पुत्रो विभ्राजादनुहोऽभवत् ।
कथ्यां तस्माद्ब्रह्मदत्तो विश्वकसेनस्तदात्मजः ॥
यवोनरो हिमोदस्य हृतिमांश्च यवोनरात् ।
हृतिमतः सत्यहृतिर्दुर्नेमिस्तदात्मजः ॥
दुर्नेमिः सुपाशोऽभूत् सुपाशात् सन्नतिस्तथा ।
ज्ञातस्तु सन्नतेः पुत्रः ज्ञातादुषायुधोऽभवत् ॥
उषायुधश्च ज्येष्ठोऽभूदम्बरोषस्तदात्मजः ।
पुरजयस्त्वम्बरोषात् तस्य पुत्रो विदूरथः ॥
अम्बरोषस्थाने सुवीर इति च पाठः ।
“अजमोदान्नलिन्त्याश्च नौलो नाम सुतोऽभवत्
नौलाच्छान्तिरभूत् पुत्रः सुशान्तिस्तस्य
चात्मजः ॥

सुशान्तश्च पुरज्जातो ह्यर्कस्तस्य सुतोऽभवत् ।
अर्कस्य चैव ह्यर्थश्चो ह्यर्थश्चाभुहोऽभवत् ॥
यवोनरो बृहदिषुः कम्पिष्यः सृज्यस्तथा ।
पाञ्चालाभुहोलाज्ज्ञे शरङ्गस्तस्य चात्मजः ॥
तस्य चात्मजस्थाने वैष्णवो महान इति च पाठः
“दिवोदासो द्वितीयश्च अहल्यायां शरहतः ।
शतानन्दोऽभवत् पुत्रस्तस्य सत्यहृतिः सुतः ॥
ज्ञपः ज्ञपी सत्यहृतेर्व्यशां वीर्यहानितः ।
द्रोणपत्नी ज्ञपी जज्ञे अश्वत्थामानसुत्तमम् ॥
दिवोदासाभिन्नयुश्च मित्रयोश्चरवर्णोऽभवत् ।
सुदासश्चरवर्णाज्ज्ञे सौदासस्तस्य चात्मजः ॥
सहदेवस्तस्य पुत्रः सहदेवात् सोमकः ।
जन्तुस्तु सोमकाज्ज्ञे प्रथमपापरो महान् ॥
इषतात् दुपदो जज्ञे हृष्टद्युम्नस्ततोऽभवत् ।
हृष्टद्युम्नात् हृष्टकेतुश्चोऽभूदजमोदतः ॥
ऋक्षत् संवरणो जज्ञे कुरुः संवरणादभूत् ।
सुधन्वश्च परिक्षित्तु जङ्गुश्चैव कुरोः सुताः ॥
सुधनुषः सुहोत्रोऽभूत् त्ववनोऽभूत् सुहोत्रतः ।
चयवनात् कृतको जज्ञे अथोपरिचरो वसुः ॥
हृष्टद्रथश्च प्रत्यग्भः सत्याद्याश्च वसोः सुताः ।
बृहद्रथात् कुशाग्रश्च कुशाग्रात् ऋषभोऽभवत् ॥
ऋषभात् पुष्यवांस्तस्माज्ज्ञे सत्यहितो नृपः ॥

सत्यहितात् सुधन्वाभूजङ्गश्चैव सुधन्वतः ॥
जङ्गुस्थाने जन्तुरिति च पाठः ।
“बृहद्रथाज्जरासन्धः सहदेवस्तदात्मजः
सहदेवाश्च सोमापिः सोमापिः श्रुतवान् सुतः ॥
भीमसेनप्रसेनो च श्रुतसेनोऽपराजितः ।”
प्रसेनस्थाने उग्रसेन इति च पाठः ।
“जनमेजयश्चान्योऽभूजङ्गोस्तु सुरथोऽभवत् ।
विदूरथस्तु सुरथात् सार्वभौमो विदूरथात् ॥
जयत्सेनः सार्वभौमादराधोतस्तदात्मजः ।
अयुतायुस्तस्य पुत्रस्तस्य चाक्रोधनः सुतः ॥
अक्रोधनस्यातिथिश्च ऋक्षोऽभूदतिथेः सुतः ।
ऋक्षश्च भीमसेनोऽभूदिलीपो भीमसेनतः ॥
प्रतीपोऽभूदिलीपात्तु देवापिस्तु प्रतीपतः ।
शान्तनुश्चैव वाङ्मोकस्यस्तु भ्रातरो नृपः ।
वाङ्मोकात् सोमदत्तोऽभूत् भूरभूरिश्चवास्ततः ॥
शलश्च शान्तनोर्भीमो गङ्गायां धार्मिको
महान् ।

चित्राङ्गदविचित्रौ तु सत्यवत्यान्तु शान्तनोः ॥
विचित्रवोर्धर्मार्थे तु अश्विकास्त्रालिका तयोः
धृतराष्ट्रश्च पाण्डुश्च तद्वासां विदूरन्तथा ॥
व्यास उत्पादयामास गान्धार्थ्यां धृतराष्ट्रतः ।
शतं पुत्रं दुर्योधनाय पाण्डोः पञ्च प्रजज्ञिरे ॥
प्रतिबन्धः सुतः सोमः श्रुतकीर्त्तिस्तु चार्जुनात्
शतानीकः श्रुतकर्मो द्रौपद्यां पञ्च वै क्रमात् ॥
यौधेयो च हिडिम्बा च काशी चैव शुभद्रिका
विजया चैव वेश्मन्तो पञ्चभ्यस्तु सुताः क्रमात् ॥
देवको घटक्चश्च अभिमन्युश्च सर्वशः ।
सुहोत्रो निरभिन्नश्च परिच्छिदभिमन्युजः ॥
अत्र अहोत्रो निरपचक्षेति तृतीयचरणे पाठः ॥
“जनमेजयश्च ततो भविष्यांश्च नृपाङ्गु ॥
इति गारुडे १४४ अध्यायः ॥

सोमवल्कः, पुं, (सोमस्यैव वल्को यस्य ।) श्वेत-
खदिरः । इत्यमरः । २।४।५० ॥ (अस्य पर्यायो
यथा,—
“सोमवल्को ब्रह्मशब्दः कदरः खदिरोपमः ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)
कटफलः । इति मेदिनी ॥ (अस्य पर्यायो यथा,
“कटफलः सोमवल्कश्च कटर्थः कुशिकापि च
श्रीपर्णिका कुमुदिका भद्रा भद्रवतीति च ॥”
इति भावप्रकाशे पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
करञ्जः । इति जटाधरः ॥ (अस्य पर्यायो यथा,
“स चोक्तः पूतिकरञ्जः सोमवल्कश्च स स्मृतः”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
रौठाकरञ्जः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सोमवल्किः, स्त्री, (सोमस्य वल्किः । वा
सोमवल्की, स्त्री ।) सोमलता । तत्पर्यायः ।
ब्राह्मी २ मत्स्याची ३ वयःस्था ४ । इत्यमरः ।
२।४।१३७ ॥ चत्वारि सोमलतायाम् ।
ब्राह्मीशक इति केचित् । अतिपवित्रत्वेन
ब्रह्मणः प्रियत्वात् ब्रह्मणो ब्राह्मणस्य वा इयं
ब्राह्मी णः नजा निर्दिष्टं व्यभिचरतीति मन-
वर्जानिति निषेधाभावे नोर्लोपो ताविति नस्य

लोपः णिच्चे विरिति वृद्धिः णिच्चादीन् अनित-
चेत्युक्ते णिच्चाभावविवक्षया वृद्धभावे ब्रह्मी च
“ब्राह्मी वयःस्था मत्स्याची ब्रह्मी च सोम-
वल्की ।”

इति वाचस्पतिः ॥

मत्स्याचितुष्यपुष्पत्वात् मत्स्याची । वयो यौवनं
तिष्ठत्यनया वयःस्था भिदादित्वात् ङः मध्य-
विसर्गा मनीषादित्वात् विसर्गलोपे निर्व्विसर्गां
च । सोमेन यागार्थमुपात्तति सोमवल्की अर्थ-
परत्वात् इन्द्रवल्की चन्द्रवल्की इत्याद्यपि ।
वल्क्या लतार्थपरत्वात् सोमवल्की सोमलता
सोमवल्किा इत्याद्यपि पाठः । इति भरतः ॥
सोमवल्किा, स्त्री, (सोमवल्कीव । इवार्थे कन् ।)
सोमराजी । इत्यमरः । २।४।८५ ॥ (सोमस्य
वल्किा ।) सोमलता । इति भरतः ॥
सोमवल्की, स्त्री, (सोमस्य वल्कीव ।) गुडूची ।
इत्यमरः । २।४।४३ ॥ सोमलता इति तट्टी-
कायां भरतः ॥ सोमराजी । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ पातालगरुडौ । ब्राह्मी । सुदर्शना ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, बृहत्संहितायाम् ।
५४।१०८ ।

“या सोमवल्गाश्च समानरूपा

साप्याशु तोयं कुरुतेऽन्नयश्च ॥”)

सोमवारः, पुं, (सोमस्य वारः ।) सोमस्य भोग्य-
दिनम् । चन्द्रवासरम् । यथा,—

“सोमवारोऽप्यमावास्या आदित्याङ्गे च सप्तमी
चतुर्थी भीमवारे च अक्षयादपि चाक्षया ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ * ॥

तद्विवसीयवारवेला यथा,—

“रवौ वर्ज्यं चतुः पञ्च सोमे सप्त इयं तथा ।”

इति ज्योतिःसागरसारः ॥

तद्वाची कालवेला यथा,—

“रवौ षष्ठं विधीं वेदं कुजवारे द्वितीयकम् ।

बुधे सप्त गुरौ पञ्च भृगुवारे तृतीयकम् ।

शनावाद्यं तथा चान्तं रात्रौ कालं विवर्जयेत् ॥”

इति ज्योतिःसारः ॥

सोमवारव्रतं, स्त्री, (सोमवारकर्त्तव्यं व्रतम् ।)

प्रतिसोमवारोपवासपूर्वकसायंकालकर्त्तव्यशिव-

दुर्गापूजारूपव्रतविशेषः । तद्विवरणं यथा,—

“सोमवारे विशेषेण प्रदोषादिगुणैर्युते ।

केवलं वापि ये कुर्व्वाः सोमवारे शिवार्चनम् ।

न तेषां विद्यते किञ्चिदिहासुखं च दुर्लभम् ॥

उपोषितः शुचिर्भूत्वा सोमवारे जितेन्द्रियः ।

वेदिकैर्लौकिकैर्व्यापि विधिवत्पूजयेच्छिवम् ॥

ब्रह्मचारी गृहस्थो वा कन्या वापि सभर्तृका ।

विभर्तृका वा संपूज्य लभते वरमोषितम् ॥*॥

तत्राहं कथयिष्यामि कथां श्रोत्रमनोरमाम् ।

शुक्ला श्रुतधियः शशोर्भक्तिं कुर्वन्तु निखलाम्

आर्यावर्त्तं नृपः कश्चिदासीदृश्यं भूतां वरः ।

चित्रवर्म्माति विख्यातो धर्मराजो दुरात्मनाम् ॥

सोऽनुकूलः स्वपत्नीषु पुत्रमेकं न लब्धवान् ।

चिरेण प्रार्थितां लेभे कन्यामेकां मनोहराम् ॥